

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/216/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014165
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122014165.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. augusta XXXX v B., t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 22. augusta 2022, č. k. 2Nt/111/2022-35, na neverejnom zasadnutí konanom 8. decembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného

A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením z 22. augusta 2022, č. k. 2Nt/111/2022-35, postupom podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. b) zákona NR SR č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o výkone trestu odňatia slobody), návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Galanta z 8. septembra 2021, č. k. 31T/14/2021 - 336 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 16. novembra 2021, č. k. 3To/82/2021 – 365 mu bol uložený trest vo výmere 42 (štyridsaťdva) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu preradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody jeho preradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia nemožno vyhovieť z dôvodu nespĺnenia všetkých zákonných podmienok. Pokiaľ ide o formálnu podmienku, táto bola u odsúdeného splnená po vykonaní tretiny trestu odňatia slobody 26. decembra 2021. Materiálna podmienka spočíva v tom, že odsúdený plní program zaobchádzania. Vychádzajúc z hodnotenia riaditeľa ústavu je podľa okresného súdu zrejmé, že odsúdený stanovené ciele plní len čiastočne. Počas doterajšieho výkonu trestu správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni a bol aj disciplinárne potrestaný za nedodržiavanie časového rozvrhu dňa. Nebol disciplinárne odmenený, nebol pracovne zaradený, neudržiava stabilnejšie sociálne kontakty a iba čiastočne akceptuje zodpovednosť za spáchanú trestnú činnosť. Odsúdený neudelenie disciplinárnej odmeny odôvodnil tým, že nebol pracovne zaradený a pracovne zaradený nebol z dôvodu jeho pretrvávajúcich zdravotných problémov, i keď v ústave mali všetci za to, že žiadne vážne zdravotné problémy nemá a po zdravotnej stránke je úplne v poriadku. Keby hneď aj bola pravda, že zdravotný stav neumožňoval odsúdenému vykonávať žiadnu prácu poskytovanú ústavom (i keď sporadicky vykonával pomocné práce na pracovisku vnútornej prevádzky ústavu zameraného na prípravu stravy), disciplinárne odmeny nie sú v ústave na výkon trestu odňatia slobody udeľované výlučne za dosahované pracovné výsledky. Zo strany odsúdeného nebolo žiadnym spôsobom spochybnené, že neudržiava stabilnejšie sociálne kontakty a iba čiastočne akceptuje zodpovednosť za spáchanú trestnú činnosť, pričom aj tieto skutočnosti priťažili odsúdenému v celkovom hodnotení plnenia stanovených cieľov programu zaobchádzania, keď riaditeľ ústavu s poukazom na čiastočné splnenie podmienok odsúdeným na zmenu spôsobu výkonu trestu neodporučil zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného do ústavu s minimálnym stupňom

stráženia. Okresný súd tiež uviedol, že Okresný súd Galanta rozhodujúci o vine a treste odsúdeného na hlavnom pojednávaní 8. septembra 2021 mal k dispozícii odpis registra trestov, z ktorého zistil, že odsúdený naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody 15. októbra 2011, teda v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody. Na túto skutočnosť poukázal aj Krajský súd v Trnave v jednom z posledných odsekov odôvodnenia písomného vyhotovenia uznesenia zo 16. novembra 2021. Všetky uvedené úvahy a skutočnosti viedli okresný súd k tomu, že zamietol návrh odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, no odsúdený zahlásil sťažnosť.

Zahlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 6. septembra 2022. V sťažnosti uviedol, že okresný súd mu vytýkal, že nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu, avšak on nemôže pracovať pre jeho zdravotný stav (doložil aj lekárske potvrdenie) a je toho názoru, že nevie inak získať odmenu ako prácou a tú nemôže vykonávať. Následne doručil odsúdený okresnému súdu 18. októbra 2022 ďalšie vlastnoručné podanie, v ktorom uviedol, že žiada, aby bol preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadril. Okresný súd riadne predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie o podanej sťažnosti dňa 25. októbra 2022.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou - odsúdeným, postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu žiadne pochybenia. Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že o návrhu odsúdeného bolo rozhodnuté v primeranej lehote, na verejnom zasadnutí, po predchádzajúcom výsluchu odsúdeného a zástupcu ÚVTOS, pri zachovaní lehôt na prípravu verejného zasadnutia. Okresný súd taktiež postupom súladným s Tr. por. vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Následne vyhlásené rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Pokiaľ ide o meritum veci, okresný súd rozhodol vecne správne a v súlade so zákonom, keď návrhu odsúdeného na preradenie odsúdeného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia nevyhovet. V napadnutom uznesení podľa § 176 ods. 2 Tr. por. rozviedol okresný súd všetky relevantné skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých k svojmu záveru dospel. Krajský súd si uvedenú argumentáciu ako vecne správnu osvojuje a bez nutnosti jej opakovania na ňu v podrobnostiach poukazuje a pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštančné, tvorí rozhodnutie okresného a krajského súdu jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty opakovať.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného týkajúce sa jeho zdravotného stavu, ktorý mu bránil podľa jeho názoru získať disciplinárnu odmenu za prácu, vyhodnotil ich krajský súd ako nedôvodné. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS síce vyplýva, že odsúdený nepracuje, pričom do spisu bol doložený aj lekársky nález potvrdzujúci nezhojenú zlomeninu, no na strane druhej disciplinárne odmeny môže odsúdený získať aj inak ako len plnením si svojich pracovných povinností. A osoba, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody opakovane ako odsúdený, uvedené musí veľmi dobre vedieť. Okrem toho sám odsúdený uvádza, že dva kladné zápisy sa mu podarilo získať, čo je v priamom rozpore s jeho tvrdením o tom, že sa bez zaradenia do práce nedá získať žiadna disciplinárna odmena. Okrem toho bol disciplinárne potrestaný za nedodržiavanie časového rozvrhu dňa. Jedenkrát bol dokonca evidovaný aj konflikt na cele. Odsúdený nemá stabilné sociálne kontakty a iba čiastočne akceptuje zodpovednosť za

spáchanú trestnú činnosť. Nakoniec ani zdravotná nespôsobilosť pracovať nie je sama o sebe dôvodom na preradenie do miernejšieho stupňa stráženia.

Keďže ani krajský súd nemal v konaní preukázané, že by odsúdený mal byť preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, tak postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.